

Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) skrev i sit Blad: „Naar vi gaa ind til disse Loves Kærne og se, hvad den reelle Følge vil blive af dem, naar de en Gang foreligge vedtagne, saa finde vi den deri, at Proprietærene ville faa en betydelig Skattelettelse, Gaardmændene en ubetydelig Skattelettelse og Husmændene slet ingen.“

Ja, det er Udtalelser, der ere komne frem fra Medlemmer af Flertallet, man har selv haft en Følelse af, at det var en gal Bane, man var kommen ind paa med disse Skattelove, og saa vare dog disse Love langt bedre end dem, der her foreligge, som udføre disse Principper i endnu mere agrarisk Skikkelse, end der den Gang var Tale om. Men den Gang Skattelovene vare strandede i Foraaret 1900, udtalte det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), at naar vi nu nedsatte en parlamentarisk Skattekommission, skulde den vende tilbage til Venstres Principper. Den nuværende højtærede Kultusminister udtalte det samme. Han sagde, at Reedtz-Thotts Love vare Højrelove, nu skal Venstres Program stilles op. Det var de gode Forsætter, hvormed man gik ind i den parlamentariske Kommission, men da man var kommen derind, fandt man sig snart til Rette med det daværende ærede Medlem for Odense (Scavenius), der sad som Repræsentant og Budbringer fra den Gruppe oppe i Landstinget, der nu er bleven Flertallets intime allierede, og saa sammensmeltede man atter om at blive i de gamle Reedtz-Thottske Baner, kun traadte man dem endnu mere agrarisk ud, end de vare i Forvejen. Det er ikke længer siden end i Fjor, da det ogsaa saa ud til, at Skattelovene skulde strande, og da Landstinget førte en desperat Opposition paa Vestindien og andre Spørgsmaal, at det højtærede Medlem for Vraa (Thomas Larsen), Flertallets højtærede Ordfører, sagde — det findes i Rigsdagstidenden, ærede Medlemmer kunne se det efter — at, hvis Skattelovene endnu en Gang skulde strande, skulde vi ikke længer tage dem op paa den gamle Basis, men saa skulde næste Gang Venstres Principper og et demokratisk Grundlag gøres gældende. Det er kun et halvt Aar siden, og nu staa den ærede Ordfører og anbefaler Skattelove, der ere endnu daarligere, endnu tarveligere og endnu mere udemokratiske end dem, han selv haabede vare forladte for bestandig ved Landstingets Dumhed. Venstre har der manøvreret slet, om end ikke personligt og storpolitisk, saa dog demo-

kratisk slet; thi hver Gang Højre har be-gaaet en Dumhed, hver Gang Godsejerne og Landstinget ikke have taget imod Venstres Tilbud, har Venstre ikke benyttet sig af Situationen, men har gjort Tilbud paa Tilbud i endnu mere agrariske Former, man har ligefrem villet drive disse Statsforøringer ned i Godsejerne, om det saa skulde være ved Vold og Magt. Og det kan ingen være blind for, at disse Skatte-love ogsaa have medført den indirekte Virkning, at Toldreformen skydes ud, som netop den store Arbejderbefolkning sætter Pris paa. Det har den højtærede Justitsminister selv sagt i sin Tid, at ingen kunde lukke Øjet for, at denne Skattereform vilde udskyde Gennemførelsen af en Toldreform i en rum Tid. Det har han sagt, det staaer i Rigsdagstidenden. Desværre har ogsaa Føreren for den anden Part af Alliancen — den sande Alliance, der for Tiden bestaar, den eneste, som jeg for Øjeblikket ved af i dansk Politik, nemlig mellem dette Tings Flertal og en Mindretalsgruppe i det andet Ting — sagt, at naar vi nu fik en Formue- og Indkomstskat, saa er det slet ikke, som mange gerne ville sige ude paa Valgmøder og i Pressen, saa have vi faaet dette Skattegrundlag ind i vort Skattesystem, saa kunne vi forhøje Indkomst- og Formueskatten. Nej, det vil være langt vanskeligere at forhøje den, end hvis vi havde faaet gennemført Demokratiets gamle Program om en Indkomstskat i Forbindelse med en Toldreform. De frikonservatives Fører sagde i det andet Ting, at naar disse Skatter have været anvendte til Hartkornslettelser, saa skulde de ikke forhøjes i lang Tid. Saa skulde de Skatter, som Staten ganske sikkert vil komme til at trænge til, tages fra to Objekter, som han undsaa sig for at nævne, men som enhver kan forstaa, hvad er, nemlig Tobak og Brændevin.

Hvad der her foreligger, er efter min Mening en Bortødsling af nogle udmærkede Skatteobjekter, der rettelig brugte kunde have givet Stat og Kommune større Indtægter, som kunde have været anvendte til Opfyldelse af Statens Formaal og til gavnlige Reforme for den store ubemidlede Befolkning, men som nu bortødsles til personlige Forøringer til enkelte Ejendomsbesiddere her i Landet. Den store brede Befolkning tror jeg vil, selv om den ikke fuldt ud har kunnet følge Skatte-lovsforhandlingerne i alle Enkeltheder, have en levende Følelse deraf. Jeg finder et Vidnesbyrd derom i en ganske mærkelig Tale, (der nylig er bleven holdt oppe i